

Kapelgemeenschap
Ter Linde

Nieuwjaarstoespraak 21-01-2018
door Henk Trimbach
voorzitter van de stichting Kapelgemeenschap Ter
Linde

*God roept ons om klaar te staan voor elkaar,
Hem te volgen en te kiezen voor hoop. (...)
Haal het goede in elkaar naar boven. (...)
Zo wordt ons bestaan voller, dieper en rijker
en krijgen we vertrouwen om samen te werken aan een betere wereld.
Dan wordt utopie werkelijkheid!*

(Enkele zinnen uit de slotgedachte van de viering op zondag 21 januari 2018)

Beste vrienden van de Kapelgemeenschap
Ter Linde,

Afgelopen jaar, heb ik samen met mijn
vrouw Mieke onze fietspelgrimage naar
Santiago de Compostela afgemaakt. In 2016
fietsten we van Uden, via Utrecht en
Haarlem de Sint Jacobs fietsroute tot even
voorbij Chartres in Frankrijk en daags na
Pasen, op 17 april 2017, maakten van
daaruit onze tocht af.

Bicigrinos waren we, fietspelgrims, en we
groetten onderweg onze mede-pelgrims
met de wens: 'Buen Camino', 'Goede Weg'.
Je schrijft Camino met een hoofdletter.
Met een kleine letter zou je een gewone,
doorgaande weg bedoelen. Maar wanneer
je het woord met een hoofdletter schrijft,
blijft het geen woord, maar wordt het een
begrip: dé weg waarlangs je na vele
kilometers en meer of minder
beproevingen, ontberingen, naar Santiago
gaat. De pelgrim, of hij nou te voet, op de
fiets, met paard of ezel gaat, de pelgrim
zegt: 'El Camino es el objetivo, no la
llegada'; 'De Weg is het doel, niet het
aankomen'.

Ik waag het die pelgrimage naar Santiago
de Compostela te vergelijken met het op
weg zijn met u, met jou hier binnen onze
Kapelgemeenschap Ter Linde.
Voor mij is in ieder geval ook het
aankomen, waar dan ook, niet belangrijk,
wel de Weg; het samen op weg zijn, steeds
zoekend naar een eigen en hedendaagse
invulling van liefde, dienstbaarheid en

gastvrijheid. Een Weg waar Hij, de man van
Nazareth, voorop gaat en ons leert te
werken en te bouwen aan een betere
wereld.

Net als op de Camino kom ik, komen wij,
op deze zoektocht obstakels, maar nog veel
meer bemoedigende, wonderlijke
momenten tegen: klimmen en dalen, ups
en downs.

Mieke en ik stonden stil op plekken waar
het landschap zich wijds voor ons uitstreckte
en we spraken niet met elkaar. We gingen
kapellen, kerken, kloosters, plekken van
bezinning, van verdieping binnen. We
ontmoetten medepelgrims in de herbergen,
aan tafel en we spraken over de Weg (met
een hoofdletter) die ieder van ons ging. Op
de top van een berg legden we - aan de
voet van het Cruz de Ferro, het ijzeren
kruis - symbolisch onze lasten van ons af,
door het van huis uit meegenomen steentje
bij de steentjes van tienduizenden,
misschien honderdduizenden anderen te
leggen.

Gaandeweg werd de Camino de Santiago
mijn Weg en ontmoette ik hem die meer
dan honderd namen heeft; hem/haar die
we gewoonlijk God noemen. In de natuur,
in de stilte en vooral in de mensen, mensen
van overal. En ik werd me ervan bewust dat
ik die weg al veel langer aan het
bewandelen ben: vanaf mijn geboorte.
Via omwegen of beter gezegd via enkele
door mijzelf gekozen routes, ben ik ruim

tien jaar geleden hier terecht gekomen in deze kapel. Dit is een plek waar het leven gevierd wordt, gevierd kán worden op wijzen die mij aanspreken; een plek waar ik me niet in een keurslijf van regels hoeft te voelen, waar creativiteit geen 'vies' woord is, waar ik God mag ontmoeten in de stilte, in meditatie, in de muziek, in verhalen, in gebed, in mensen, in u, in jou.

Het was een spannend jaar 2017 voor ons als kapelgemeenschap. We moesten voor het eerst ook financieel rond zien te komen en ik kan zeggen dat dat ook gelukt is! U krijgt de cijfers binnenkort te zien. Natuurlijk blijven we afhankelijk van de bijdragen van iedereen die erbij wil horen, van u, van jou; en we hopen dat jij die tot nu toe nog even vergeten is wat geld over te maken dat nu gaan doen. Een tientje per maand is wellicht een richtbedrag. Lukt dat niet, dan naar draagkracht en eh ... meer mag natuurlijk ook.

Vandaag hebben we - samen met koor en tekstgroep Mistral en met José en iedereen hier - gevierd, gevierd dat we onze Camino, onze Weg tot hiertoe gegaan zijn en dat het goed is! Dat wat eens een droom was, een utopie, langzaam maar zeker werkelijkheid aan het worden is. Laten we verder gaan op die Weg en waar we dan uitkomen? Ach dat is niet zo belangrijk, sámen op Weg zijn, je verbonden voelen met elkaar en op die Weg God ontmoeten, dát is belangrijk!

Een hartelijk dank je wel aan u, aan jou; aan iedereen die zich verbonden voelt met deze Kapelgemeenschap Ter Linde. Dank je wel aan die meer dan honderd mensen die zich belangeloos inzetten op welke manier dan ook.

Binnenkort gaan we een volgende stap zetten. Wie we zijn, wat we doen en wat we nog willen doen zal nog duidelijker worden. U, jij wordt dan van harte uitgenodigd die stap mee gaan te zetten.

Verderop in dit jaar treed ik na zes jaren af als bestuurder; ik mocht zo'n vijfeneenhalf

jaar voorzitter zijn. Ik ga dan een andere taak binnen de Kapelgemeenschap op me nemen. Ook daarover meer wanneer we met u over die volgende stap gaan praten. Johan van der Leest, nu secretaris, neemt dan het voorzitterschap op zich. Sylvia Scholten is bereid gevonden het secretariaat voor haar rekening te gaan nemen.

Ik heb er alle vertrouwen in dat ook 2018 een inspirerend jaar zal zijn. Ik wens dat u, jou mede namens mijn medebestuurders toe!

Buen Camino; goede Weg!